

ומשום זה - יש הבעל אשר נעשה על הארץ. יש הבעל ויש הבעל. יש הבעל מבעל השקר שנאמר בהם הבעל מה מעשה מעתוים, שהם תועים במעטה במעטה של שקר. ויש הבעל שנאמר בו כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, וזה הבעל של התורה, שהוא חמשה חמשי תורה, מן ב' של בראשית עד ל' של לעני כל ישראל, וזה עד ל' להרי שיש הם עם זה ספר? הבעל, והרי שיש הם עם זה ספר? אלא זה ר' שהוא הקול, שעולה בהבעל שהוא ה. אשורי הוא מי שמחבר אותם כאחד ומוציאו אותם מפיו באחבה ויראה של יהה, ומשום זה יש הבעל וכו', אשר יש צדיקים שמנגיע אליהם במעטה הרשעים.

אמרו לו החברים: רבינו רבבי אם כך שהם צדיקים, למה מגיע אליהם במעטה הרשעים? אמר להם: הגלגל גרים להם שביאו להם במעטה הרשעים, כאלו היו רשעים, אך יבואו להם יטורים ורתק, ואלו הם שנשומותיהם מה cedar של אדם והבעל, שזה חטא במחשבה ומעשה, ומשום זה אמר עליהם הכתוב בשוגם, זה הבעל, גם - לרבות אדם.

אמרו לו: ידענו שמחשכה היא אדם קדמון, מ"ה של מעלה, מ"ה שםו, מעשה כ"ח שלו, עשרים ושונה אותיות של מעשה של בראשית ברא וכו', והפל חכמה, כמה מה, אם כן במאה היו יכולים להחטא פאן? אמר להם: בודאי כל מי שחתא בגופו שם המעשה, ובנשתחו שם המשחה במאן מהשחה, כאלו חטא באותו שהוא נברא ברמותו. זה שבחות ובברא אלהים את האדם בצלמו וכו'.

יש רשעים שמנגיע אליהם במעטה הצדיקים, שיש להם

בנעשה על הארץ, אית הבעל ואית הבעל, אית הבעל ממאי דשקר דאטמר בהון (ירמיה י ט) הבעל מה מעשה תעטועים, דיןונו תועים בעובדא דשקר.

יש הבעל דאטמר فيه, (רביהם ח) כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ורק הבעל דאוריתא, דיןוי חמשה חמשי תורה, מן ב' בראשית עד ל' לעני כל ישראל, ורק הוא הבעל, וזה שית איןון עם זה ספר, אלא רק ר' דין קול דסליק בהבעל דין ה, זכאה אחיו מאן דמחבר לוון בחדא, ואפיק לוון מפומו בריחומו וڌילו דיב"ה, ובגין דא (קהלת ח י) יש הבעל וכו', אשר יש צדיקים שמנגיע אליהם במעטה הרשעים.

אמרו ליה חבריא רבינו רבבי אי הבי דין צדיקיא אמאי מגיע אליהם במעטה הרשעים, אמר לוון גלגולא גרים לוון דייתי לוון בעובדא דרישיעיא, כאלו הו רישייעיא הבי ייתי לוון יטוריין ודחקין, והאי איןון דנסמתין דלהון מטרא דאדם והבעל, רק חאב במחשכה ועובדא, ובגין דא אמר עלינו קרא (קהלת א ט) בשוגם זה הבעל, גם לרבות אדם. אמרו ליה ידענא דמחשכה اي ה אדם קדרמה, מ"ה דלעילא, מ"ה שםו, עובדא כ"ח דיליה, כ"ח אתוון דעובדא דברראשית ברא וכו', וכלא חכמה פה מה, אם כן במאן הו יכללי למחתמי הכא, אמר לוון בודאי כל מאן דחוב בנזיפה דמן עובדא, ובנסמתיה דמן מחשכה, כאלו חאב בההוא דיןberger איה בדיקנית, הרא הוא דכתיב בראשית א כ) ויברא אלהים את האדם בצלמו וכו'.

יש רשעים שמנגיע אליהם במעטה

עשרה ושלום וארכיות ימים בעוולם הזה. אמרו לו: מאחר שהם רשעים, למה יש להם את כל הקבוץ הזה? אמר להם: הטובה הזה שליהם היא הכל ורעות רוחם, שהגלגול שלהם גרים להם שייהיו רשעים גמורים, ועשויו (ובו בפה מנקם, והתקשו בקשר שנים ולא השתלים להן) בפה מני טבות, הביאו אותם הקדוש ברוך הוא בגלגול להשלים להם שברם בעולם הזה, זהו שכתיב ומשלים לשנאיו אל פניו כו', ועליהם נאמר ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו כו'. ביןitem הפה רב פנחס שיורד מהישיבה העילונה, ונראה תחת צלו של רב שמעון, ואמר לו: מה זה הבל אשר עשה על הארץ, וכי על הארץ עשה על הארץ? אלא כמו שנאמר ואדר עללה מן הארץ, שיש הבל אשר נעשה על הארץ, וכי על הארץ עשה תפלות והבל של התורה נעשה על הארץ של הקדוש ברוך הוא שהיא שכינתו, שנאמר בה והארץ הדם רגלי, ומהו הבל שנעשה עליו? אלא הפה הבל ותמא הלב, ומפניו יוצא הבל, וזה הנפש, וכשה עולה הדיבור, הרוח יוצאת מענן שמאל של הלב, וממנו יוצא הקול, והקול הוא האילן, שנחלה לכמה קולות שהם ענפי האילן, והפרי שלו הוא הדיבור, ושנים עץ פרי, ועם גוף יברית, העץ זה ר' והפרי זה י', אותן הברית.

ה' הפחתונה שרש האילן, שיש בו שלשה ווים בוגר שלשה הענפים של ש', ה' העלונה שלשה ענפים, והם שלשות הווים מן ויט ויבא ויט, זהו עץ החיים שעקר ענפיו, שקצת בנטיעות והטלק הפרי, ונאמר

הצדיקים, דאית לון עותרא ושלם וארכיכו דיומין בהאי עלאמא, אמרו לייה בת רדאינו רשיים אמאי אית לון כל הא יקר, אמר לון הא טבה דלהון איהו הכל ורעות רוח, הגלגול לא דלהון גרים לון דהו רשעים גמורים, ועבדו (יכוון במה מעיהו, ואתקצטו בקצרות שני ולא אשתלים לון), כמה מני טבן, איתי להון קודשא בריך הוא בgalgola לאשלא לאלמא לון אגרייהו בהאי עלאמא, הרא הוא דכתיב (דברים ז' ומשלם לשנאיו אל פניו וכו', ועליהו אמר (קהלת ח' ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וכו'). (דף קיא ע"ב) אדרבי בא רב פנחס קא נחית ממתייבתא עלאה, ואתחזיז תחות טולא דרבבי שמעון, ואמר לייה מי הベル אשר נעשה על הארץ, וכי על הארץ אתבעיד הבל, אלא כמה דאת אמר (בראשית ב') ואדי יעלה מן הארץ, דאית הבל אשר נעשה על הארץ, הבל עצותין והבל דורייתא אתבעיד על ארעה קודשא בריך הוא דאייה שכינתי, דאת אמר בה (ישעה ס' א) והארץ הדם רגלי, ומאי ניהו הבל אתבעיד עלייה, אלא הפה הבל ותשכיה הלב, ומניה נפיק הבל ורק נפש ובה סליק הדבר, רוחא נפיק מאודנא שמאלא דלא, ומניה נפיק קלא, ורק לא איהו אילנא, דاتفاق לכמה קלין דאיןון ענפין אילנא, ואייבא דיליה דבור, ותרוייה עץ פרי, וAINON גוף וברית, דא עץ ר', ורק פרי י' אותן הברית. ה' פתקאה שרשא דילנא, דאית ביה תלת ווין לקלבל תלת ענפין דש, ה' עלאה תלת ענפין, וAINON תלת ווין מון ויט ויבא ויט, האי איהו עץ החיים דענקר ענפוי דקצץ בנטיות ואסתלק אייבא, ואתרмер באילנא (דניאל ד' א) גדו אילנא וקצצו ענפוה וכו', ברם עקר